

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3123/05
15.03.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер-Личеноски, Љубице Милутиновић, Слађане Накић-Момировић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, које све заступа пуномоћник адвокат АБ, против тужене ДД, чији је пуномоћник адвокат БА, ради ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж. 673/05 од 28.3.2005. године, донео је у седници већа одржаној дана 15.3.2006. године

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ ревизија тужене па СЕ УКИДАЈУ пресуде Окружног суда у Нишу Гж. 673/05 од 28.3.2005. године и Општинског суда у Нишу П. 3541/2003 од 10.12.2004. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Нишу Гж. 673/05 од 28.3.2005. године одбијена је жалба тужене као неоснована и потврђена пресуда Општинског суда у Нишу П. 3541/2003 од 10.12.2004. године којом је делимично усвојен тужбени захтев и утврђено да је уговор о доживотном издржавању закључен код Општинског суда у Нишу под бројем Р. 840/96 од 31.5.1996. године између сада покојног ПП1 као примаоца издржавања и тужене као даваоца издржавања делимично ништав и то у делу од 1/6 идеалне непокретности која је предмет тог уговора а коју представља зграда број аа у ЋЋ без земљишта у улици ЕЕ на кп. бр. вв КО ЖЖ са једном споредном зградом све уписано у зк. ул. гг као зк. тело дд док је тужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да је уговор о доживотном издржавању Р. 840/96 од 31.5.1996. године ништав у делу преко 1/6 идеалне непокретности која је предмет овог уговора до 1/2 идеалне одбијен као неоснован и тужена обавезана да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 40.475,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против пресуде Окружног суда у Нишу Гж. 673/05 од 28.3.2005. године благовремено је изјавила ревизију тужена због битних повреда одредаба ЗПП-а и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд Србије је нашао да је ревизија тужене основана.

Побијана пресуда има недостатака због којих се не може испитати јер су разлози о одлучним чињеницама нејасни и противуречни садржини исправа у списима и то садржини правноснажног решења Општинског суда у Нишу О. 599/79 од 19.3.1985. године којим су за наследнике на заоставштини покојне ПП, умрле __.1978. године коју, између осталог чини и непокретност која је предмет уговора о доживотном издржавању Р. 840/96 од 31.5.1996. године, оглашени прималац издржавања по том уговору покојни ПП1 и његова сестра ЗЗ са уделима од по 1/2 идеалне, а и садржини поравнања закљученог пред Општинским судом у Нишу у предмету И. 3703/88 од 25.5.1989. године на основу кога је прималац издржавања покојни ПП1 исплатио сестри ЗЗ новчану противвредност 1/2 непокретности која је предмет уговора о доживотном издржавању Р. 849/96 од 31.5.1996. године а ЗЗ му је признала право својине на целој овој непокретности са свим споредним објектима као и право коришћења катастарске парцеле на којој су објекти изграђени.

Због учињене битне повреде одредаба ЗПП-а и материјално право је погрешно примењено а и чињенично стање је погрешно и непотпуно утврђено. Првостепени суд је пропустио да утврди да ли је 1/2 непокретности која је предмет уговора о доживотном издржавању Р. 840/96 од 31.5.1996. године коју је пок. ПП1 стекао наслеђем иза смрти мајке пок. ПП посебна имовина пок. ПП1 а у смислу члана 320. став 1. и 2. Закона о браку и породичним односима РС те да ли је пок. ПП1 могао и овим делом непокретности слободно да располаже сходно члану 4. истог члана. Првостепени суд је такође пропустио да утврди да ли је део ове непокретности од 1/2 на коме је пок. ПП1 стекао право својине по основу поравнања закљученог код Општинског суда у Нишу у предмету И. 3703/88 од 25.5.1989. године стечен током трајања брака пок. ПП1 и пок. ПП2 и ако јесте да ли је та 1/2 непокретности заједничка имовина пок. ПП1 и пок. ПП2 а у смислу члана 321. став 1. и 2. Закона о браку и породичним односима РС. Уколико 1/2 непокретности која је предмет уговора о доживотном издржавању Р. 840/96 од 31.5.1996. године чини заједничку имовину пок. ПП2 и пок. ПП1 првостепени суд је пропустио да утврди колико износи удео покојне ПП2 у стицању ове непокретности водећи при том рачуна о свим околностима предвиђеним чланом 328. Закона о браку и породичним односима. Од правилног утврђења наведених чињеница зависи и правилна примена одредбе члана 194. став 1. и 2. Закона о наслеђивању РС којим је предвиђено да се уговором о доживотном издржавању прималац издржавања обавезује да после своје смрти на

даваоца издржавања пренесе своју имовину на тачно одређеним стварима и одређеним правима с тим што се уговором могу обухватити само ствари или права постојеће у тренутку закључења уговора као и правилна оцена суда да ли је располагање које је пок. ПП1 извршио уговором о доживотном издржавању који је предмет спора противно наведеној законској одредби и у вези с тим да ли је закључени уговор ништав у смислу члана 103. став 1. Закона о облигационим односима у целини или делимично.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити наведену битну повреду одредаба ЗПП-а, поступиће по примедбама из овог решења а затим ће правилном применом материјалног права одлучити о тужбеном захтеву.

Обзиром на изнето донета је одлука као у изреци на основу члана 394. у вези члана 386. ЗПП.

Председник већа

судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић,

љм